

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

- א. קדשי קדשים ששהטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים יוכיחו שכך שינה את שמם לדבר שאין בו מעילה ומועלין בהן.....2
- ב. עולת העוף שעשאה למטה כמעשה הטאת לשם הטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית הטא' העוף ... דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ... הטאת העוף כיון דאמר מר מליקה בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף.....3
- ג. מליקה בכל מקום כשירה.....3
- ד. הטאת לזו ועולה לזו עשה שתיהן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול שתיהן למטה מחצה כשר ומחצה פסול אחת למעלה ואחת למטה שתיהן פסולות שאני אומר הטאת קרבה למעלה ועולה קרבה למטה.....4
- ה. הטאת ועולה וסתומה ומפורשת עשה כולן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול כולן למטה מחצה כשר ומחצה פסול חציין למעלה וחציין למטה אינה כשירה אלא סתומה ומתחלקת ביניהן.....6
- ו. האשה שאמרה הרי עלי קן אם אלד זכר ילדה זכר מביאה שתי קינים אחת לנדרה ואחת לחובתה נתנתן לכהן הכהן צריך לעשותן שלש למעלה ואחת למטה 8
- ז. לא עשה כן אלא עשה שתים למעלה וב' למטה ולא נמלך צריכה שתביא עוד פרידה אחת ותקריבנה למעלה ממין א'.....8
- ח. ומשני מינין תביא שתים.....9
- ט. פרשה נדרה [צריכה] להביא עוד ג' פרידין ממין אחד ומב' מינין תביא ד.....10
- י. קבעה נדרה.....11

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

דף סז.

א. קדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים יוניחו שכן שינה את שמם לדבר שאין בו מעילה ומועלין בהן

קדשי מזבח¹ שנפסלו בדברים שיפסלו בהן הקרבנות, חמרות שאם עלו לא ירדו כיון שאינם קרבים לכתחילה², אין מועלין בהן אלא מדברי סופרים³.

כיצד קדשי קדשים שנפסלו קודם שיגיע הדם למזבח כהלכתו, כגון ששחטן בדרום אף על פי שקיבל בצפון, או ששחטן בצפון וקיבל בדרום, או ששחט ביום זורק בלילה, או ששחט בלילה וזרק ביום, או שעשאן במחשבת הזמן או במחשבת המקום, או שקיבלו הפסולין את דמן אף על פי שזרקוהו

¹ רמב"ם הלכות מעילה פרק ג הלכה א ועיי"ש גבי קדשי מזבח שמתו ועיי"ש באחרונים בדין קדשי בדק הבית
² הכ"מ הביא מחלוקת דרבה ורב יוסף בריש מעילה בשחטן בדרום דרבה סובר דאם עלו לא ירדו, ופריך לרבה ממתני' דתנן מועלין בהם ומשני לרבה מאי מועלין מדרבנן, וא"כ לרב יוסף מועלין דאוריתא, וכיון דאסיקנא דרבה בתיובתא, וא"כ אמאי כתב הרמב"ם דמועלין מד"ס, וכתב הכ"מ דהא דאמר רב יוסף אם עלו לא ירדו הא אמר שם דהוא אליבא דר"ש אבל לר' יהודה אם עלו ירדו, וכיון דקיי"ל כר' יהודה לכן אין מועלין אלא מד"ס, עכ"ד, ודבריו תמוהים דהא פסק הרמב"ם בפ"ג מה' פסוה"מ הל' ז' דשחטן בדרום אם עלו לא ירדו אף דפסק כר' יהודה בנשחטה בלילה או נשפך דמה או יצאת אם עלתה תרד. אבהא"ז שם, ועיי"ש מה שתי', וכן הקשה בלח"מ פסולי המוקדשין פרק ג הלכה ז וכתב שם "לכך נ"ל לומר דסובר רבינו ז"ל דכשתירצו בנמ' מאי מועלין מדרבנן אליבא דכולהו קאמר והמתרין גלה לו פירוש המשנה למקשה ואומר לו אינו כמו שאתה סבור דלמ"ד לא ירדו הוי מדאורייתא דלכולי עלמא הוי מעילה מדרבנן דוקא אפילו אם עלו לא ירדו כיון דאינם יכולים לעלות לכתחילה אין מועלים בהם דבר תורה" ועיין הר המוריה שהוסיף וי"ל דרבינו ס"ל כי לפי מאי דמסקינן בשם רבה דקדשי קדשים ששחטן בדרום דאין מועלין בה רק מדרבנן אה"נ דבכל הפסולים אין מועלין בהן רק מדרבנן דבהדא מחתא מחתינהו כל הנך פסולין במשנה ומשמע דהמעילה דכל הנך כולהו מדרבנן ועוד יש להביא ראיה קצת לסברתו מהא דכתבו התוס' בזבחים ס"ז א' ד"ה והרי וכו' שכתב שם דק"ו דר"א הוא מדרבנן אלמא דה"ה דעולת העוף שעשאה למטה כמעשה הטאת לשם הטאת דמועלין בה מדרבנן יעו"ש היטב והבן והא התם אין מטמא בבית הבליעה וא"כ אם עלו לא ירדו ומ"מ אין מועלין בהן רק מדרבנן דליכא למימר דגמר ק"ו דלמעול מן התורה א"כ איך מייתי ראיה ממעילה דרבנן למעילה דאורייתא.

³ במה דברים אמורים בשלא היה להן שעת היתר לאכילת כהנים, אבל אם היה לקדשי קדשים הנאכלים שעת היתר ואחר כך נפסלו ונאסרו באכילה הואיל והותרו שעה אחת אין מועלין באותו דבר שהיה ראוי לאכילה. כיצד אם הגיע הדם למזבח כמצותו ואחר כך לן הבשר או האימורין, או שנממא הבשר או האימורין, או שיצא הבשר או האימורין לחוץ, או שיצא מקצת הבשר קודם זריקת דמים, בכל אלו וכיוצא בהן אין מועלין בשאר בשרן שהרי היה לו שעת היתר לאכילה כמו שביארנו. שם ברמב"ם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

כשרים, או שזרקוהו פסולין אף על פי שקיבלוהו כשרים, או שיצא הדם והבשר כולו קודם זריקת הדם, או שלן הדם, בכל אלו מועלין בכולן לעולם שהרי לא היה להן שעת היתר.

ב. עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלך בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטא' העוף ... דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ... חטאת העוף כיון דאמר מר מליקה בכל מקום כשירה מני מלך בה סימן אחד איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף

כבר התבאר לעיל דף סו. שעולת העוף שעשאה⁴ למטה אפילו מלך סימן אחד למטה וסימן אחד למעלה פסולה⁵, בין שמלכו כמליקת עולה שמיצה והבדיל, בין שעשאה כמעשה חטאת שלא הבדיל או שהזה, בין שעשאה לשם חטאת בין שעשאה לשם עולה.

ג. מליקה בכל מקום כשירה

כבר התבאר לעיל דף סג: שחטאת העוף⁶ היה, מולק אותה בקרן דרומית מערבית⁷. וכל מקום מן המזבחה כשר למליקתה בין למעלה על המזבחה ובין

⁴ רמב"ם שם הלכה ו

⁵ כ"ה ש"ם מפורש בחולין כ"ט ב' דבעולה מלך בה סימן אחד למעלה וסימן אחד למטה פסולה דעביד בה מעשה חטאת העוף יעו"ש ומתוך כך תמיה לי על מש"כ התוס' יום טוב כאן (בד"ה עשאה למטה וכו') וז"ל ואפילו מליקה בלבד שעשאה למטה נראה דפסולה וכו' יעו"ש וקשה למה תלה הדבר בנראה הא ש"ם מפורש דאף בסימן אחד למטה פסולה ונראה ממנו דאשתמיטתיה ג"כ דברי רבינו דכאן. הר המוריה שם

⁶ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ז הלכה ו ט

⁷ דעת הרמב"ם דכל המשנה איירי במליקה והטעם מכיון שהזאה צריכה היתה להיות בקרן דרומית מערבית לכן גם המליקה שם כדי שלא ישפך בינתים דם הנפש על הארץ. וזהו כונת הגמ' בכל מקום היתה כשירה למליקתה אלא זה היה מקומה להזאתה כלומר זה היה מקומה בגלל הזאתה זבח תודה לת. ד"ה בכל מקום

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

למטה ובין בקרן מערבית דרומית ובין בשאר קרן⁸. וי"א⁹ שלכתחילה יכול למלקה בכל מקום במזבח. ולהלן יתבאר מקום נתינת דמה.

דף סז:

ד. חטאת לזו ועולה לזו עשה שתיהן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול שתיהן למטה מחצה כשר ומחצה פסול אחת למעלה ואחת למטה שתיהן פסולות שאני אומר חטאת קרבה למעלה ועולה קרבה למטה

חטאת העוף¹⁰ שנתערבה בעולת העוף, או עולת העוף שנתערבה בחטאת העוף, אפילו אחת ברבוא כולן ימותו. שבכל אחת יש להסתפק שמא עולה היא ופסולה למטה, או שמא חטאת ופסולה למעלה.

במה דברים אמורים בכהן¹¹ שבא לשאול ואומרים לו ימותו, אבל כהן שלא שאל והחטאת והעולה שנתערבו היו של אשה אחת והקריב שתיהן למעלה כדין עולת העוף העולה כשירה¹² והחטאת פסולה וצריכה להביא רק חטאת, עשאו שניהן למטה כדין חטאת העוף, החטאת כשרה והעולה פסולה וצריכה להביא רק עולה.

היו לפני הכהן¹³ חטאות ועולות, ולא התערבו אלא כל קן היה בפני עצמו, וכל אחד הקריב בפני עצמו אלא שטעה הכהן בהקרבתו ועשה שתיהן

⁸ הר המוריה שם

⁹ כך משמעות פירש"י והסמ"ג קפא שפירשו הגמ' בכל מקום היתה כשירה למליקתה בין למעלה בין למטה דכי ילפינן למטה בחטאת העוף בהזאה הוא דילפינן לקמן בשמעתין והזה מדם החטאת על קיר ואמר מר זה קיר התחתון וקרן מערבית דרומית נמי בהזאה הוא דילפינן דהא מהגשה דמנחה יליף. זבח תודה שם

¹⁰ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ח הלכה א

¹¹ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קלח סעיף ב וכפירש"י בסוגיא ולדינא להרמב"ם מסכים עם רש"י רק נחלקו על הציור בגמ'

¹² קמ"ל דאע"ג דאם שאל אמרינן ליה ימותו מ"מ אם הקריב מרצה, ודלא כרבא דאמר בזבחים (עג, ב) השתא דאמור רבנן לא נקריב אם הקריב לא מרצה (מפרש) דמסקינן דקיי"ל דבעלי חיים אין נדחין, ערוה"ש שם כג רמב"ם שם הלכה ט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

למעלה או שתיהן למטה, מחצה כשר ומחצה פסול, עשה חציין למעלה וחציין למטה ולא ידע אם החטאות הם שעשה למטה או העולות, הרי הכל פסול, שאני אומר העולות הם שעשה למטה והחטאות למעלה.

במה דברים אמורים¹⁴ כשהיו מפורשות בשעת לקיחת הבעלים זו חטאת וזו עולה, אבל אם לא פירש בלקיחתו, אלא כולן סתומות יכולות להקרב בחטאת ובעולה.

וכבר התבאר במסכת יומא דף מא. ש"קן חובה" היינו שמביאים לקרבן חובה שתי תורים או שני בני יונה, אחד לחטאת ואחד לעולה, וחובה זו אנו מוצאים א. ביולדת ב. במצורע ג. בזב ד. בזבה שסופרים הם שבעה ימים לטהרתם, טובלים במים חיים, ומביאים שתי תורים או שני בני יונה, אחד לחטאת ואחד לעולה

וכן ה. בנוזר ו. במי שעבר על שבועת העדות ז. במי שעבר על שבועת ביטוי ח. במי שעבר על טומאת מקדש וקדשיו.

כל חייבי קניין¹⁵ שבתורה שהפרישו מעות לקיניהן, רצה להביא בכל המעות חטאת העוף לבדה יביא, רצה להביא בהן עולת העוף לבדה יביא, אפילו אמר אלו דמי חטאתי ואלו דמי עולתי¹⁶, יש לו לערב המעות וליקח בהן כאחד חטאתו ועולתו, או ליקח בכל חטאת או עולה, שאין הקינין מתפרשות אלא בלקיחת הבעלים הנקרא "קן מפורשת" שבהם המביא קבע בפירוש כשקנאם¹⁷ איזה מן העופות יהא לחטאת ואיזה לעולה. אבל אם קנה שנים לחובתו, ואחר זמן אמר זה לחטאתי וזה לעולתי לא הוקבעו ויכול לשנותם.

וכן הקינין מתפרשות בעשיית כהן כשהמביא לא קבע איזה מן העופות יהא לחטאת ואיזה לעולה. והוא הנקרא "קן סתומה" שהכהן מקריב כרצונו, עוף אחד לחטאת ועוף אחד לעולה.

¹⁴ שם הלכה א

¹⁵ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ה הלכה יא

¹⁶ משמע אפילו אם אמר בעת הפרשת המעות, ועיין הר המוריה שהקשה שבגמ' משמע ששעת הפרשת המעות בשעת לקיחה ותי' דאחר דאיצטריך לומר לר' חנא להגיה הברייתא ואח"כ ליקח תו לא איצטריך לדחוקה נפשין לר"ח לחדש שעת הפרשה בשעת לקיחה. וכ"כ באברהם יגל שם. אולם עיין ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קלד סעיף כג שלדעתו גם העת ההפרשה מתפרש וגרס ברמב"ם כל חייבי קניין שהפרישו מעות לקיניהן [סתם] רצה וכו' ואפילו אמר אח"כ אלו לחטאתי וכו' יש לו לערב המעות וכו' או ליקח בכל המעות חטאת או עולה, דכשם שאין הקינין מתפרשין אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן כמו כן אין המעות מתפרשות אלא או בשעת הפרשה או בשעת לקיחה"

¹⁷ כס"מ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

המביא כמה קינים סתומות בבת אחת – הכהן מקריב מחציתן חטאות ומחציתן עולות. ברם, אם לא הביאן בבת אחת אלא אחת אחת, אין הכהן רשאי לערבן, וגם אינו רשאי להקריב שתי חטאות מקן אחת ושתי עולות מקן אחרת, אלא חייב הוא לקבוע בכל קן בפני עצמה איזה מן העופות יהא לחטאת ואיזה לעולה.

ולפיכך שנים שלקחו¹⁸ קיניהן בעירוב¹⁹ או שנתנו דמי קיניהן לכהן²⁰ לאיזה שירצה הכהן יקריב חטאת ולאיזה שירצה יקריב עולה, שאין הקינין מתפרשין אלא בלקיחת הבעלים או בעשיית הכהן.

י"א²¹ שגם בשאר קרבנות אין קדושתן מתפרשת אלא בקריאת שם בעת לקיחתם, או כשמקדיש את הבהמה, אך הפרשת המעות אינה קובעת.

ה. חטאת ועולה וסתומה ומפורשת עשה כולן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול כולן למטה מחצה כשר ומחצה פסול חציין למעלה וחציין למטה אינה כשירה אלא סתומה ומתחלקת ביניהן

¹⁸ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ה הלכה ה

¹⁹ ועיין מרן שהקשה הא אסקינן התם בעירובין דמיירי בהתנו ועי"ש שהרי אין ברירה ועיין ביש"ש פ"ה דב"ק בדיני ברירה שהשיג על רבינו יעו"ש היטב והנה אי לא מסתפינא הו"א דלה"ש לא היה קשה לו מהא דלקחו קיניהן בעירוב דכיון דלקחו בעירוב ע"כ אדעתא דכהן נתנו שיהא תלוי בדעתו והוי כאילו נותנות מעות בשופר והוי כאילו התנו וכמש"כ בתוס' ספ"ק דקינים יעו"ש רק דעיקר הקושיא היה מנתנו קיניהם לכהן דהתם לקחה כל אחת לעצמה ולבסוף נתערבו ובוזה שפיר צריך לברירה ומשני כשהתנו וכמש"כ התוס' דהיינו שנתנו דמי קינים יעו"ש היטב. הר המוריה שם, ובערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קלח סעיף כא – כב כתב ומפרשין בעירובין (לו, ב) דלאו משום ברירה דבדאורייתא קי"ל אין ברירה, אלא דמיירי בשהתנו הנשים שנותנין רשות לכהן לעשות כרצונו, ופריך אי הכי מאי קמ"ל, ומתרץ קמ"ל כדר"ח דאמר שאין הקנין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן ע"ש. ולפ"ז פירשו המפרשים דר' יוסי מיירי בשהתנו, והרמב"ם בדין ה לא הזכיר תנאי אלא הטעם מפני שאין הקנין מתפרשין וכו' ע"ש. ונראה דס"ל דאחרי המסקנא א"צ לתנאי ודי בטעם זה בלבד, וכמו שיכול לברר בשל אשה אחת איזה חטאת ואיזה עולה כמו כן כשנתנו בעירוב יכול לברר איזו של זו ואיזו של זו.

²⁰ ודע שראיתי להראב"ד ז"ל שנדפס מחדש בשיטתו למסכת קנים שהבין דברי הגמרא כפשטן דאף לאוקמתא דר"ה בעינן התנו דוקא וגם פ"י דע"כ לא אמרו כן אלא לענין ההקרבה שתהיה כשירה אבל בעלי הקרבן עדיין לא יצאו ידי חובתן וכו' עיין שם וזהו חידוש גדול והיה לו להשיג על רבינו בשתייהם לפי שיטתו כדרכו בכמה מקומות. ולענין הצעיר אם איתא הו"ל למיתני איזה שירצה הכהן דאז הוה משמע דקאי להכשר הקרבן ומדקתני לאיזה משמע דקאי לבעל הקרבן שיצא בו ידי חובתו. מעשה רקח שם.

²¹ תוס' ישנים בסוגיין ד"ה והא הכא מובא בהר המוריה כאן.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

היו לפניו²² שלשה צבורי עופות, אחד חטאות, ואחד עולות, והאחד סתום חציו עולות וחציו חטאות, ולא פירש אלו עופות חטאת ואלו עולה, ולא התערבו וכל אחד הקריב בפני עצמו אלא שמעה הכהן בהקרבתן, אם עשה כלן למעלה או למטה, מחצה כשר שנעשה כדינו, ומחצה פסול שודאי לא נעשה כדינו.

עשה חציו למעלה וחציו למטה, ולא ידע אם החטאות הם שעשה למטה או העולות, אין הכשר אלא הסתום בלבד שעשה חציו למעלה וחציו למטה, שהרי כבר התבאר שמעשה הכהן קובע, והוא מתחלק בין הבעלים ועולה לשניהן, שהרי הכהן אינו יודע לאי זה מהן פירש, ולאי זה מהן היה הסתום, ושני הצבורין המפורשין פסולין, שהרי לא ידע אי זה עשה למעלה ואי זה עשה למטה ושמה העולה נעשית למטה והחטאת למעלה.

שתי נשים²³ שחייבות להביא קן חובה שלקחו שלשה קנין בעירוב, זו צריכה עולה, וקן שלם אחד לעולה ואחד לחטאת, ונמצא שצריכה שני עולות וחטאת²⁴, וזו צריכה שתי חטאות ועולה,

בקן א, פירשו, פרידה²⁵ עולה לזו ופרידה חטאת לזו,

בקן ב, הניחו סתומה ולא פירשו איזו חטאת ואיזו עולה

בקן ג, פירשו איזו חטאת ואיזו עולה אבל לא פירשו שם הבעלים,

ואם כן יש קן א חטאת לזו ועולה לזו, וקן ב, סתומה. וקן ג מפורשת.

צריך להקריב קן א, כדינה חטאת לזו ועולה לזו, ושני קנין ב וג' צריך להקריב סתם על שם שתיהן, והעולות למעלה והחטאות למטה.

ואם הכהן לא עשה כן, אם הקריב בכולן למעלה או למטה חציו כשר שהרי חציו עשה כדינו, ואם הקריב מחצה למעלה ומחצה למטה קן א וב' פסולים שהרי אני אומר חטאת למעלה ועולה למטה, וכנזכר, אין כשר אלא קן הב' הסתומה כיון שמעשה

²² רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ה הלכה י - יא

²³ פירש"י כאן בסוגיא ודאי גם הרמב"ם יודה כמש"כ בערוה"ש שם

²⁴ וכגון שהקריבה כבר חטאת אחת

²⁵ כלומר עוף אחד מתוך הקן

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

הכהן קבע ומתחלקת בין הנשים לזו עולה אחת ולזו אחת, ולכן יקחו עוד קן אחד ויאמרו אם מהקודם העולה שלי והחטאת שלך תהיה מקן זה העולה שלך והחטאת שלי וכן להיפך וכן תאמר האשה האחרת.

ובשני קנים²⁶ של חטאת ועולה, אחת סתומה ואחת מפורשת, ונתערבה הסתומה בהמפורשת, בלמעלה ולמטה חציין כשר, ובחציין למעלה וחציין למטה אין כשר אלא שיעור סתומה והיינו חטאת אחת ועולה אחת. ומביאים עוד קן ומתנים ביניהן ותאמר בעלת הסתומה אם שלי היה כולו כשר הקן הזה שלך ואם אחד משלי כשר יהא הקן הזה חציו שלי וחציו שלך וכן תאמר בעלת המפורשת בכעניין זה.

ו. האשה שאמרה הרי עלי קן אם אלד זכר ילדה זכר מביאה

שתי קינים אחת לנדרה ואחת לחובתה נתנתן לכהן הכהן

צריך לעשותן שלש למעלה ואחת למטה

האשה שאמרה²⁷ הרי עלי קן כשאלד זכר, הרי זה כמתנדבת קן נוסף מלבד מה שהייבתה תורה ולפיכך ילדה זכר מביאה ארבעה עופות, שנים לנדרה והן עולה, שהרי אין אדם מתנדב חטאת, ושנים לחובתה משום לידה והן אחד עולה ואחד חטאת, ככל קן יולדת.

נמצאת למד שכשהביאה סתם מין אחד או שני מינים לנדרה ולחובתה ויכולים שני המינים להיות הן לנדרה הן לחובתה, והכהן צריך לעשות שלש פרידין למעלה לעולה, ופרידה אחת למטה לחטאת.

ז. לא עשה כן אלא עשה שתיים למעלה וב' למטה ולא נמלך

צריכה שתביא עוד פרידה אחת ותקריבנה למעלה ממין א'

²⁶ מפרש בשם רבינו אברהם, וגם בזה יודה הרמב"ם
²⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק י הלכה א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

טעה ועשה²⁸ שתיים למעלה ושתיים למטה ולא נמלך, שלא שאל לאשה אלא היה סבור ששניהם לחובתה, שידוע שהשנים חטאת ושנים עולה²⁹, צריכה להביא עוד פרידה אחת ויקריבנה למעלה לעולה, שהרי הקריב רק שתיים לעולה.

ה. ומשני מינין תביא שתיים

המביא קן לחובתו³⁰ אין מביאין תורין כנגד בני יונה ולא בני יונה כנגד תורין. אלא יש להביא את העולה ממין החטאת³¹. או שניהם תורים או שניהן בני יונה.

כיצד האשה שהביאה חטאתה תור, ועולתה בן יונה, תכפול ותביא עולתה תור.

עולתה תור וחטאתה בן יונה, תכפול ותביא עולתה בן יונה, שהחטאת עיקר הוא בין שהפרישתו תחילה בין שהפרישתו בסוף.

לפיכך מה שהתבאר בנדרה קן להביא בן זכר שהקריב שתיים למעלה ושתיים למטה צריכה להביא עוד פרידה אחת ויקריבנה למעלה לעולה, במה דברים אמורים כשהביאה הארבעה ממין אחד כגון שהיו כולן תורין או בני יונה.

אבל אם היו שתי תורין עם שני בני יונה ועשה שנים למעלה ושנים למטה, ולא ידע הכהן אי זה מין עשה למטה ואי זה מין עשה למעלה³², צריכה

²⁸ רמב"ם שם

²⁹ קשה קצת דמשמע דאם נמלך ישנתה הדין וזה אינו דאף שידע דשנים לנדרה ושנים לחובתה ומעה וכו' ע"כ צריכה להביא פרידה אחת מפני הג' עולות שהם למעלה והוא לא עשה אלא שנים אכן כוונת ולא נמלך היינו לומר שזה גרם לו שטעה. מעשה רקח שם

³⁰ ואם אינו לחובתו אפשר שיכול להביא שהרי שניהם עולות ומה שקרו קן אינו אלא לחייב בשתיים.

³¹ משנה מסכת קינים פרק ב משנה ה

³² עיין רש"י שם שמפרש שכל קן עשה אחד למעלה ואחד למטה והנה קן הראשון הוא לחובתה והשני הוא לנדרה והכהן אינו יודע איזה מהן עשה בסוף אם התורים או בני היונה לכן תביא שתיים וכן פי' המפרש והרא"ש. אמנם מפירוש רבינו במשנה מבואר כי בזה לא איכפת לן דיש לומר דהקודם הוא נדרה והשני היא לחובתה ומיירי דהשני קינים הקריב אחד למעלה ועלה לשם נדרה ובשתיים דלמטה עלה לה חטאת מחובתה ונשאר עליה עולה לחובתה וכ"ה דבריו כאן (וכ"ה שיטת הגר"א בליקוטיו) ואולי לפי שם"ל דהא דאין מביאין

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

להביא עוד תור ובן יונה ויעשה שתיהן למעלה כדי לצאת ידי חובתה, שאם עשה בתחילה שתי התורין למטה צריכה תור למעלה להשלים חובתה, ואם עשה שני בני היונה למטה, צריכה בן יונה למעלה להשלים חובתה, שאין אדם מביא חובתו גזול אחד תור אחת או בן יונה אלא או שניהן תורין או שניהן בני יונה.

ט. פרשה נדרה [צריכה] להביא עוד ג' פרידין ממין אחד ומב' מינין תביא ד

פירשה נדרה³³ ואמרה לכהן אלו לנדרי ואלו לחובתי, ועשאם הכהן שתיים למעלה ושתיים למטה ולא ידע אי זה מהן עשה למעלה ואי זה מהן עשה למטה, צריכה להביא שלשה עופות, שנים לנדרה ואחד להשלים חובתה ויעשו השנים למעלה שהרי פירשה נדרה ושמא שנים של נדרה נעשה למטה שהם פסולות לוא יצאה כלל ידי נדרה וצריכה אחרים.

אבל מה שלחובתה³⁴ אפילו אם החליפן בנדרה מ"מ הא הקריבן או שניהן למטה או שניהן למעלה, מיהו עכ"פ באחד יצא או בהחטאת או בהעולה, ולכן יביא ג' עופות ויאמר אם הקרבתי מקודם שנים מנדרה למטה וא"כ נקרבו שני החובות למעלה ויצאה בהעולה של חובה ונחסר לה חטאת למטה יהיו עתה שנים למעלה לנדרה ואחד של מטה לחובתה לחטאת, ואם מקודם הקרבתי שנים של נדרה למעלה כדין ושל חובה שניהם למטה ויחסר העולה להחובה תהיה עתה אחת מהעולות לשם חובה. ואין לחוש שמא אחד נעשה למטה מנדרה ואחד למעלה, דבוודאי אלו של נדרה הקריבן כאחד

במה דברים אמורים בשהביאה הארבעה שפירשה נדרה בשנים מהן ממין אחד, אבל אם היו שני מינין יכול להיות שאף אחד לא עלה, שהקריב הנדר למטה והחובה למעלה ושלא מהמין שפירשה, ולכן תביא ארבעה אחרים,

³³ יונה כנגד תור או להיפך הוא דווקא בחובתה כן וכ"ה באמת במשנה בקינים פ"ב מ"ה וזה שכתב רבינו שאין אדם מביא חובתו גזול אחד וכו' משמע הא בנדרה שפיר מייתי. ויש לעיין בזה. הר המוריה

³⁴ רמב"ם שם הלכה ב

³⁴ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קמ סעיף ט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

שנים ממיין שפירשה בו נדרה יעשו לנדרה ושנים מאי זה מיין שתרצה יהיו לחובתה ויעשו אחד למעלה ואחד למטה.

ואם פירשה נדרה³⁵ כשנדרה הרי עלי קן פירשה את המין שתביא ואינה יודעת מה פירשה אם תורים אם בני יונה, והיא נתנה שני קנין לכהן ועשה שנים למעלה ושנים למטה, צריכה להביא עוד ג' פרידין אם ממין אחד היו הקודמים. שהרי היא הוצרכה להביא שני קנין בשביל נדרה לבד כיון ששכחה מה שפירשה, והיה לה להביא קן מתורים וקן מבני יונה ולהקריבן כולן למעלה, ומהקודמים לא עלה לה להנדר רק עולה אחת, לפיכך צריכה להביא עוד ג'.

ואם מקודם הביאה שני מינים יכול להיות שגם אחת לא עלתה לה לנדרה דאולי היה האחרון ההיפך מממה שפירשה, ולכן צריכה להביא שני קנין מחדש קן תורים וקן בני יונה ולהקריבן כולן למעלה ותאמר אחת מאלו שממין הנפסל יהיה תחתיו והשני יהיה נדבה.

י. קבעה נדרה

קבעה נדרה³⁶ ואמרה אם אלד זכר הרי עלי שתי תורים, וילדה והביאה ארבעה עופות, שנים לנדרה ושנים לחובתה ועשה שנים למעלה ושנים למטה, ולא ידע אי זה נעשה למעלה ואי זה נעשה למטה, וגם היא שכחה ולא ידעה באי זה מיין קבעה נדרה אם בתורים או בבני היונה, הרי זו צריכה להביא חמש פרידות אחד מאיזה מיין שתרצה ולהטאת וארבע שהם שתי תורים עם שני בני יונה לנדרה ויעשו ארבעתן למעלה, ואז עולה ממ"ג יצאה ידי חובתה דכיון שעתה מביאה למעלה שתי תורים ושני בני יונה לנדרה בפני הספק וא"כ איך שיהיה ישאר אחד לעולה לחובתה, ורק החטאת יחסר לה דשמא השנים שלמטה הקודמים היו מנדרה.

ולכן תביא עוד אחד לחטאת מאיזה מיין שתרצה, שתוכל להביא מתורים וממ"ג אם הראשונים היו תורים א"כ הנדר היו תורים, ואם קרבו למעלה הרי נפטרה והשני תורים אחרונים יעלה אחד מהם לחובתה, ואם קרבו למטה הרי יצאה ידי עולת חובה באחד מתורים ראשונים של מעלה ותורים שניים לנדרה והרי תור לחטאת, ואם היו בני יונה א"כ הנדר היו בני יונה ובבני

³⁵ פירש"י בסוגיין עיין ערוה"ש שם ה
³⁶ שם הלכה ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

יונה אחרונים ממ"נ יצאה ונמצאו תורים שניים אחד מהם עולה לחובתה, וכן כשמביאה בני יונה יוצאה ממ"נ על הדרך שנתבאר כי ידוע שהמין שהביאה נדרה³⁷.

במה דברים אמורים כשהביאה הארבעה תחלה ממין אחד, אבל אם היו שני מינין, צריכה להביא ששה עופות, שתי תורים עם שני בני יונה לנדרה, ותביא לחובתה שתי תורים או שני בני יונה ויעשה אחד למעלה ואחד למטה. שבשני מינים לא יספיק הטאת בלבד ע"פ שמא לא ישתווה עם העולה שאנו חושבין לחובתה, שהרי לחובתה צריכים להיות ממין אחד. לפיכך צריכה להביא הטאת ועולה.

וכן אם נתנתם לכהן ושכחה מה נתנה לו, והלך הכהן ועשה ואינו יודע היכן עשה אם הכל למעלה או הכל למטה, או מחצה למעלה ומחצה למטה, הרי זו תביא שתי תורים עם שני בני יונה לנדרה, ותביא שתי תורים או שני בני יונה לחובתה.

³⁷ כס"מ בביאור הרמב"ם וערוה"ש שם יב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

